

Frihandel är den rätta principen

Protektionismens vålnad gör sitt intåg. Det är alltid en farlig och dum politik, speciellt under kristider, då den hotar att skada världsekonomin. Protektionismens besynnerliga premisser att nationellt välstånd ökas när staten ger monopolliknande makt till inhemska producenter har under sekler av ekonomiskt resonerade, och har av empiriska studier gång på gång, visats vara fel. Protektionism skapar fattigdom, inte välstånd. Protektionismen "skyddar" inte ens inhemska jobb eller industrier; den är dålig för dem då den skadar exportindustrier och industrier som är beroende av import för att kunna producera. Ökningen av de lokala priserna av stål genom att "skydda" ett lokalt stålföretag ökar bara kostnaden för att producera bilar och många andra produkter av stål. Protektionismens är dåraktigt.

Faktumet att protektionism förstör välstånd är inte den värsta konsekvensen, den är skadlig för freden. Det är anledning nog för att goda människor, vänner av civilisationen, ska tala ut och starkt ställa sig emot ekonomisk nationalism, en konfliktideologi baserad på ignorans och tillämpad av protektionismen.

För 250 år sedan, sa Montesquieu "Fred är en naturlig effekt av handel. Två länder som är olika blir beroende av varandra; är någon intresserad av att köpa, är den andra intresserad av att sälja och således är deras samarbete byggd på deras ömsesidiga behov"

Handelns värdefullaste konsekvens är fred. Fred främjar fred, delvis, genom att sammanföra olika personer i en gemensam handelskultur - en daglig process där utbyte av språk, sociala normer, lagar, förväntningar och talanger sker.

Handel främjar fred genom att uppmuntra människor att knyta kontakter av ömsesidigt nyttigt samarbete. Precis som att handel sammanför ekonomiska intresser i Paris och Lyon, Boston och Seattle, Calcutta och Mumbai, förenar handel också ekonomiska intressen i Paris och Portland, Boston och Berlin, Calcutta och Köpenhamn - alla människor i alla länder som handlar med varandra.

Rigorösa empiriska data och forskningar stödjer idén att handel främjar fred.

Kanske det mest tragiska exemplet på vad som händer när den insikten går förlorad är andra världskriget.

Internationell handel minskade med 70 % mellan 1929 och 1932, mycket, på grund av USA:s 1930 Smoot-Hawley-tariff och vedergällningstariffer av andra länder. Ekonomen Martin Wolf noterar att "den här handelskollapsen var en effekt av sökandet av autarki och Lebensraum, framför allt i Tyskland och Japan"

Genom att reducera antalet krig räddar handel liv.

Handel räddar också liv genom att öka välståndet och sprida det till fler. Beviset att frihandel främjar välstånd är helt enkelt överväldigande. Välstånd gör det möjligt för män och kvinnor att leva längre och hälsosammare liv.

Längre, hälsosammare liv gör det möjligt för människor att integreras i den globala ekonomin och har mer tid att njuta av det enorma utbud av kulturella erfarenheter som frihandel för med sig. Det är också frihandel som förgyller kulturen genom att gör det möjligt för varor och idéer från hela världen att röra sig fritt.

Utan tvivel ökar frihandel det materiella välståndet. Dess bästa egenskap är dock svår att sätta pris på, då det är att människor lever friare och mer innehållsrika liv samt att risken att bli skadad av krigets grymheter blir nästintill obefintlig.

Följaktligen, har vi som skrivit under och tillsammans ställt oss bakom i en vädjan till regeringar i alla länder att streta emot det kortsiktiga och giriga att öka handelshindren. Vidare, vi erfordrar att dem river ner de nuvarande protektionistiska barriärerna gentemot frihandel. Till alla regeringar säger vi: låt inte era medborgare enbart njuta frukterna av era egna marker, fabriker och genier utan också resten av världen. Belöningen kommer att bli mer välstånd, rikare liv och njutningen av att fred.